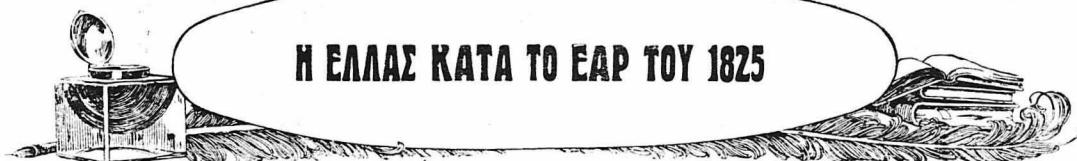

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

Τεῦ Κέμητος ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Η φρεσούρα της "Υδρας". Ο Βλόχης. Πώς έκδικευντοι σι "Υδραιοί". Η γενναιότερη των. "Όπου έμπεινεται μιχ Αύστριακη φρεγάτα. Τα "Υδραιέπευλα έν συναγερμά. Η άφιξης του "Αμιλτων. Η σκαρχώρησις. Υπό την εύλογίαν του έρημητη καλογήρησ. Το βρεδονέ γενέμα. Πρές την Αιγαίνα. χ.τ.λ. χ.τ.λ.

ΙΔΙ.

Κάθε χρόνο, έφοδον ό τονοκαρδικό στόλος βρισκεται σε θαλασσοπορεία, ή "Υδρα σινητρεψ φρουρών από τον τον ιχθυόντας ιανδρες. Επομένων διαθέτει τρία μέσα οπεραστήρων: Πρώτον το στόλο της, δευτέρων τη θέση της μέσου στον πορθμό που είνοτε τίς κινήσεις την περιπολαζόν, και τρίτον τη φρουρά της, η οποία συνίσταται συνήθως από Ρουμελιώτες στρατιωτες.

Στον Βλήζο μπορει να κάνεις ξέσορ περίπατο πατά τη δύση τού ήλιου. Ας το μέρος έξεινο περάντα ένας ώρας κειμαρός πού έβαλλεται στη θάλασσα. "Έδω κ' έκει, μέσα στους βράχους, βλέπει κανές διάφορα δέντρα, έλλεις, φραγκοκαλές, πορτοκαλιές, κακώς και σύρτια ξηρακιά σπιτάκια πού άνισουν σε πλουτώνων ώς επί το πλεύτον.

Στον Βλήζο ίνταρον δύο έκκλησηάκια, μέσου στη δύση βρίσκεται διαρροώς από μια άναμμένη καντήλα. "Έκει συνηθίζουν να προσένωνται ή μητέρες, ή γυναικες ή άδερφες των θαλασσινούν, ήταν διαρροώς στόλος Σανοίγεται στον πέλαγος καὶ νά έπειτη στατή τον Τούρκων. Πρόσεις από την έπιστα στρέφοντας τη βλέμματα τους οι θαλασσοπόροι, ήταν πλέον πλάι στις άκρων παλέες, και τούς στέλκονταν το γλυκό τους απογειωτισμό.

Κατηγορούν σημήνως τούς "Υδραιούς" ως άμυντορούς και άγριους. "Άδινταν νά άναλαδω την ιτερότασι τους, γατά έτυχε νά ίδη με τα μάτια μου μια σηνή μίσους και έκδηλησεως. Πρό δινό ή τον ήμερον ήλιος "Υδραιοίς έδολοφονήσε έναν άλλον. Ξέποι ποιητήν ήταν η τιμωρία τού φονέος; Οι φίλοι του σποτούμενουν κατέσκαψαν δύο άνευμάυλους τού δράστων και ερχομένους τού σπίτι του, από το διπό σήμερα δέν σώζονται παρά μεριάν θιβέρας έρευνα. "Η δοργή την έδικητην ξέσπαση, δης βλέπετε, άπαντο στα δύναμα!...

Παρ' ὅμια ταῖς οι κάτοικοι της "Υδρας" είναι γενναῖοι και δέν τά ζάνουν επιλογά. "Η ψυχαριά κι' ή άνδρεια τους μπορει νά φανή απ' το άσκοπου θερανός.

Το άπογειωμα της 25 Μαρτίου άποντικε από μαρκινά κρότος κανονιών και άρχισαν νά φοτούν δέν την έπιστα συνήθητας νά μάθουν την αίτια.

"Υστερ" από λίγο μαθεύτηκε ότι μια Λαστριακή φρεγάτα είχε έμφαντος μεριάν στο νησί και άπαντος γά πάρη πιστού ένα πλοίο Λαστριακό πού το είχαν συλλάβει και άδηγησε στο ιμάντι τους οι "Υδραιοί".

"Ο κυβερνήτης της φρεγάτας έχρινε σπάσιμο νά συνοδέψη την αιτιού του με μερικούς κανονιοβολισμούς. Οι "Υδραιοί" ταραχτήκαν φυσικά και φοβήθηκαν μήπου τό έχθρων πλού τούς ξητήσεις και δύο άλλα άντοκατορυκά σκάφη πού είχαν συλλάβει ποδή μηριέραν.

"Ωστόσο οι "Υδραιοί" πιθανούται τοποθετηθήκαν στις θέσεις του, οι γατές έποιμαν ένα πούλο και τα παλλαρία τού νησιού άρχισαν νά φλέγονται απ' την έπιστα μά καρούσειν μέ μερικές κανονιές τους σημάντων έκεινους τους Τούρκους.

"Άλλα ή Αντοκατή φρεγάτα αρχέσθηκε σε μερικές πειρα-

τικές πράξεις και άποποθηκε, χωρίς νά κάμη τίποτε περισσότερο.

Την άγανάκητη όντας ποιητήν προζήνησε στους "Υδραιούς" ή άποποθηκε απή τον Αντιπατρόν, την διεδέθη σε λίγο ή ζαρώ και ή ειδησμάτια, γιατί έξω από τό νησι άγγιχθοβόλησε ή Αγγλική φρεγάτα "Cambridge". "Όλοι οι νέοι της "Υδρας" κατελήφθησαν μένεως ήτοντας νά μεταβούν και να επιστρέψουν τα σέβη τους στον κυβερνήτη "Αιμιλτον, τόν άγαθο και γενναῖο φίλο του φιλάτον μου νανάργου Μιαούλην."

Πέφασα μάλιστα πράξη μέρα άπαντο στην "Αγγλική φρεγάτα με πολλούς από τους νέους αιντός "Υδραιούς ποιην άνταλλαξαν έναν άγνωστον πατέρα της Ψαρά, μην έντενεος ήταν θύελερο και βαθή ένδιαφρον.

* * *

"Εφηργα μάτι την "Υδρα μέ ίδιη μοι. Η φωλιά μάτι των άτρομήτων θαλασσινών, πού την άπαντον θαλασσινών έναν άγνωστον πατέρα της Ψαράς, μην έντενεος της Χίου και τά Ψαρά, μην έντενεος ήταν θύελερο και βαθή ένδιαφρον.

"Η άγατη πούς την άνεξαρτησία, δης πειραγμάτειας κάτου απ' τόν Πλάτανα, ζωαγονή έκει πέρα τά πάντα: τις δημητές, τά βουνά, τά σηπτές.

"Απέντα της νήσου "Υδρας, στην κορυφήν ένος ήφαιλου βράχου, ίπαρχε ένα κελλησάρι πού τό σκεπάζει ή μέρος μη τά κλαδιά της μά έλληνα.

"Την δρά ποιη περνούσαμε απώ ζει, κάτιο απ' τό δέντρο καθόταν ένας καλάρερος, ή μόνιμος φίλων πού μέρος έκεινον. "Ένας απ' τους έπιβάτες του πλοίου μας τόν έπινεταν μέ τις εγγένειες τού τό ταξίδια μας.

"Τότε άπονταμε τόν άγαθο έρημάτην νά παρούνεται :

"— "Ωρα καλή! Θά προσείσμανε και γά σᾶς και γά την Πατρίδα! ...

Μεταξύ της νήσου Μοδιού και του Πόρου συναντήσαμε ένα Ψαράνι καταδρομικό, πού προχωρούσε άργα και ημιωνύκωσε δύο πλοία Αντιπατρά, τά δημοια είχε συνάλλασε στην είσοδο τού Ελλησπόντου.

Τό καταδρομικό απώ μαζί άνηγγειες ήτη διο το Τοντοκάδος στόλος έπινεταν μά διάρκεια τά στενά.

Στό μεταξύ ή ήλιος είχε δισει, δη σηνεμα περασει και ή θάλασσα είχε γίνει ήρεμη και λωπερη σάν καθόρετης.

Οι "Υδραιοί" ναυτες έζησαν μά παρομιά πού συμβουλεύει νά τρώνε με τό φῶς της ήμέρας πούν νηστώσει. Καθένας μαζί λοιπόν έθγατε τις προμήθειες του, τίς βάλλαμε δλες μαζί και συμφωνα μέ τήν επικαρπίαν νησιώτικα έθιμα δειντήσαμε χωρίς και μά διάρκεια τάξεις και βαθμούν.

"Όταν προχωρώσει η νύχτα, κομηθήκαμε στό κατάστρωμα βασικαλζίνειν απώ την κίνηση του τό πλοίου κι' από τό γλυκό φλοιόσθιο τόν άφρωδον.

Μέ την άνταλη τού ήλιου έπονταμε κανείς την γατή απώ έλατια, χωφάτια, και πλούτια ιερεάδα.

"Όλα απώ μασ προξένησαν τέτοια έντοπισι, ώστε ειδόχωμον νά σημητήσει. Αποβισμούτημε λοιπόν στήν Αγίανα. "Η άπτη πούν βλέπαμε ήταν γενιάτη άπω έλατια, χωφάτια, και πλούτια ιερεάδα.

"Η ειγή μον είσαμονθήκησε, γιατί έντομεταξύ έπειρατησ πλήρης νησημά. Αποβισμούτημε λοιπόν στήν Αγίανα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η συνέχεια.

πρόσωπο σου, απώ την άρρητη γλώκα τών ματιών σου και τής φρωτής σου, ήγαναγή ένας πέπλος λέσ και πράξεις τά ματιά μας, παύω ν' άκουων, νιώθων ένα χέρι κακούσιων νά μ' άρρητην άρη τόν λαμπό, ή καρδιά μου χειρών γερήγορα, καταβάλλω τομεβες προσπάθειες για ν' άναπτων τόν δέρα πούν λέσ και θά μου λείηη, μά ή τασσήχ τών αισθήσεών μου άλλο και μεγαλώνει. "Άλλησα, γλυκεια μουν άγαπημένη, τίς δησερες δέν έξω νά είλαι πεθαίνεσν ή ζωντανός!

"Τέτοια μαργαρίτα έχει ή άγαπη μου, μά τά μαρτυρία αντώ δέν θά τ' άντηλλασσα με τίς μεγαλείτερες επενχιες. Τόσο μου είνεις δημητράτα!... Γιατί σ' άγαπω... σ' άγαπω!..."

